

ZÁPLATOVÁNÍ

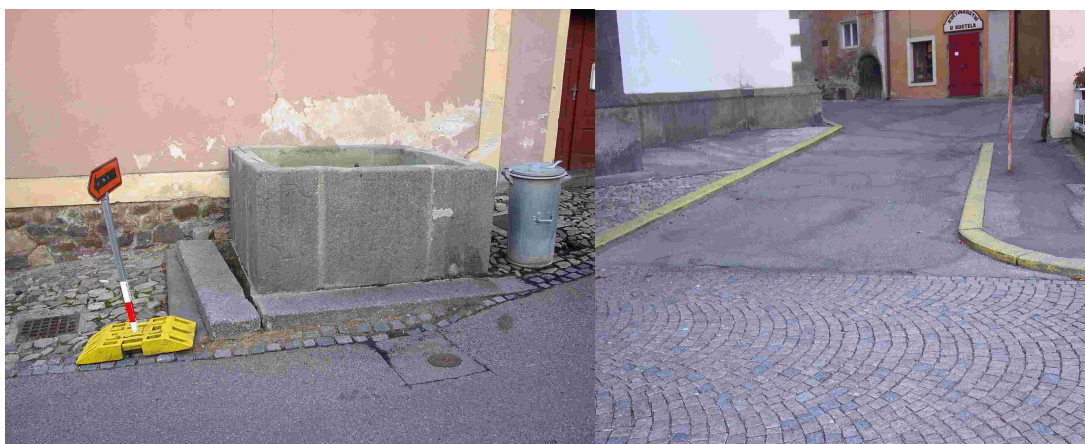

Oblíbené záplatování je ničením kamenné dlažby. Lenost a šlendriánství zodpovědných lidí způsobuje, že celý výsledek je o poznání horší než před zásahem. Místo díry vznikne hrbol. Argument o levnějším provedení je zavádějící. Jednou bude toto zvěrstvo nutné odstranit daleko pracnějším způsobem a provést to pořádně. Dvakrát fakturovaná práce je však zajímavější. Přitom by stačilo kamenné kostky vyndat, podsypat a znova umístit. Nejhorší na tom je, že k takovému znehodnocení dochází i u dlažby zcela nově položené. Všimněte si prostoru Tržního náměstí. Zde se takto „vylepšil“ celý pás !

Poučení ? Komunikace ve městech provádět v maximální míře ze skládané dlažby (kamenné, betonové, apod). Vyšší počáteční náklady se vrátí nejen během údržeb, ale přinesou i mnohem lepší vzhled a výraz městskému prostředí. V Sezimově Ústí se už poučili.

Klasifikujeme nedostatečně

PARTER V MOCI POPELÁŘŮ a NATĚRÁČŮ SILNIC

Popelnice a jejich umístění vyvolávají skutečné otázky o tom, jaké kulturní prostředí ve městě, zejména historickém, máme. Jsou vidět všude. U kašen, v ulicích, před domy. Popelnice se tedy staly nutnou součástí našeho parteru. Dokázal bych si však představit vyhlášku, která upraví možný režim jejich umístění. Každý, kdo nebude mít možnost popelnici schovat, ponese důsledky za to, jak bude vypadat. Popelnice opatřené adekvátním nátěrem, s městským znakem například, či popelnice schované v zeleni, inteligentním a vkusným hrazení, by mohly být daleko důstojnějším přínosem pro město. Právě ono by se stalo garantem jednotného designu a vzhledu. Povšimněte si, prosím, ještě pruhů na obrubnicích . Podobně, jako nesmyslně provedené dopravní

značení silnice podél Tabačky, vyvolávají jen otázky k čemu vlastně slouží. Sytá žlutá je pak už jen úsměvnou nadsázkou. I ony se staly znakem odporného technokratismu města.

LÁZNĚ BEZ LÁZNÍ

Pojem „lázně“ zůstal pouze v názvu. Škoda, hotelů je v Táboře dost. Těch, co by nabízely i možnosti rekonvalescence, o poznání méně. Lázně v Táboře nejsou však vůbec. A být by mohly, jejich rostoucí obliba je markantní v celé naší zemi. Rekonstrukci historické budovy považují za zdařilou. Nepovedené je však nalepené přízemí v historizujícím stylu s krajně nebezpečným schodištěm. Daleko vzdušnějšího dojmu, o který tu evidentě šlo, by se dosáhlo vyloučením šikmých střech a chytřejším řešením vstupu. Stačilo by si všimnout aleje vzrostlých lip, která k objektu vede a zdařile na ni navázat. Smutné je i to, že z tolik exponované vyhlídky není přímo na očích pouze řeka, ale i parkoviště, které je větší než samotná budova.

Klasifikujeme chvalitebně

VYHLÍDKA

Postavit dům na parcele v sousedství jezeďácké bytovky a dvoupatrového domu znamená vytvořit velký objem. Vytvořit objem s věží a výhledy na Tábor je už odvaz. Dobrý odvaz. Velké skleněné plochy jsou jistě zajímavé pro toho, kdo bydlí uvnitř. Venkovní divák už takový pocit rozhodně mít nemusí. Podobnost s výkladci, ve kterých se nic nevystavuje je tady zjevná. Sterilní šedá je u rodinného domu pochopitelná jako podmalba pro celoplošnou zeleň. Ta domu dá jistě zajímavou strukturu, která mu zatím chybí. Chce to ještě deset let trpělivosti.

Klasifikujeme chvalitebně

OPRAVDOVÁ PECKA

Vstupní partie domu dává tušit, že nepůjde jen tak o obyčejnou architekturu. Plot nám kamufluje 1,5 m (!) vysokou nadezdívku, na které dům sedí. Přístupný je po nechráněném schodišti. Balkónek nad arkýřem je určen asi pro peřiny. Druhé podlaží maskuje podivná mansardová střecha. Evidentně se jí to nedaří. Plastová okna s mřížkami mezi skly se snaží navodit pocit dobové chaloupky. Bydlení do dvou miliónů bych si však představoval jinak. Nenásilně splynuté se zahradou, určitě nezvýšené, snad i přízemní. Okna jednoduchá, posazena v logickém řádu. Vzhledově důstojný vstup s vyloučením nebezpečných pádů.

Klasifikujem nedostatečně

ZAJÍMAVÁ TŘICÁTÁ LÉTA

Jde o jeden z nejhezčích domů v celé čtvrti. Strmější sklony střechy, zajímavá dělení oken a štukové orámování otvorů jsou prvky, které dům nesmírně obohacují. Rafinované jsou i valby opravdových vikýřů. Nejde o žádné malé přílepký. Zajímavá je i partie vstupního zápraží. Doby, kdy se však zdělo na dvacítku s jednoduchým zasklením, jsou naštěstí pryč. Dům pak velmi rychle chátral a majitel topil a topil. Žádoucí renovace však může zničit řadu zajímavých prvků, které dům má. Právě ty ho tvoří jedinečným. Tak uvidíme...

Klasifikujeme výborně

NAPOLEONSKÝ SYNDROM

Mansardová střecha byla vždy spojena s výjimečnými a exkluzivními domy, materiály a lidmi, kteří je projektovali i užívali. Šlo nejen o fary, zámky a úřady. Dosahovat noblesního efektu průměrnými, lacinými materiály (asfaltové šindele, plastová okna, betonové tašky a cihly) na domech v průměrných proveniencích je ale trapné. V obou případech je pozoruhodná i shoda absolutního nedostatku místa. Zámková partie u levého domu narazí po dvou metrech na betonovou zeď. Že by napoleonský syndrom?

Klasifikujeme dostatečně.

ARISTOKRATICKÉ SÍDLO

Tak tohle je pro mne nefalšovaná ukázka bydlení movitých vrstev. Dům s doznívajícími prvky historismu, nastupující secese a moderny. Nádherné jsou kroucené mříže v oknech. Jenom jejich vyrobení v dnešní době by na celý dům přesahovalo částku půl miliónu. Handicapem domu je jeho umístění v průmyslové čtvrti a nevhodný břízolit na fasádě. Jeho mansardová střecha a náročné pojetí štukové výzdoby v patrovém průčelí však tyto okolnosti dokážou přiměřeně potlačit. Ona snaha mít „lepší“ bydlení, než mají druzí, by pro mnohé dnešní podnikatele mohla být příkladem.

Klasifikujeme výborně.

PŘÍLEPKY

Původní objem domu přestal vyhovovat. K tvarům fasády přibývají postupně další a další. Vstup, pokoj či zimní zahrada. Požadavek na rozšíření domu je adekvátní. Způsob, jakým se tak děje, je však nedůstojný nejen vůči domu samotnému, ale i vůči majiteli. Potřeba zvětšení domu je stejně náročným úkolem jako dům samotný. Jsou- li splněny pouze užitkové požadavky jako zde, je to špatně. Celková líbivost domu a jeho možná komerční hodnota se posunují dolů. Zní to paradoxně, ale je to tak. Příklad? Stačí nalistovat katalogy realitních firem a shlédnout ceny původních, nezměněných, líbivých statků a těch „vylepšených“ za pomoci velkého úsilí a peněz.

Klasifikujeme dostatečně.

Pf 2005

Na závěr roku- třesinka na dortu. Za devatero horami a devatero lesy, pod hradem Buchlov, leží chaloupka na 9m2 zastavěné plochy. Není to ale obyčejná chaloupka, je to chaloupka rekreační. Povšimněte, si prosím, zejména obdivuhodné partie několikrát zalomeného schodiště. Klasifikujeme výborně !!!